

ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΑΡΑΣΗΜΑ

TΟ παράσημον τοῦ Τάγμ. τοῦ Σωτῆρος ἐψήφισεν ἡ ἐν "Αργει Δ' τῶν Ἑλλήν. Ἐθν. Συνέλευσις, διὰ τοῦ ἀπὸ ι Ἰουλίου 1829 Η' ψηφίσματος αὐτῆς, εἰς ἀνάμνησιν τῆς αἰσίως τελεσθείσης σωτηρίας τῆς Ἑλλάδος.

Μετά τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Βασιλείας διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1833 Διατάγματος τοῦ Βασιλέως Ὁμηρος ἐκανονίσθησαν αἱ σχετικαὶ λεπτομέρειαι, διηρέθη δὲ εἰς 5 κλάσεις:

- α') τῶν Ἰπποτῶν τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ (Chevaliers).
- β') τῶν Ἰπποτῶν τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ (Officiers).
- γ') τῶν Ταξιαρχῶν (Commandeurs).
- δ') τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν (Grands Commandeurs).
- καὶ ε') τῶν Μεγαλοσταύρων (Grands Croix).

"Εκτοτε προσέλαβε τὸ ὄνομα τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος, ὡρίσθη ὁ Βασιλεὺς ἀρχηγέτης αὐτοῦ (Grand Maître), καὶ περιωρίσθη ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ Ἰπποτῶν εἰς 120, ὁ τῶν Ταξιαρχῶν εἰς 30, ὁ τῶν Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν εἰς 20, καὶ ὁ τῶν Μεγαλοσταύρων εἰς 12. Οἱ Ἰππόται τοῦ Ἀργυροῦ Σταυροῦ ἔμειναν ἔκτοτε ἀπεριόριστοι.

Νεώτερος νόμος τῆς 14 Αὔγ. 1848 ηὗξησεν εἰς 240 τὸν ἀριθμὸν τῶν Ἰπποτῶν τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ, εἰς 70 τῶν Ταξιαρχῶν καὶ 30 τῶν Ἀνωτέρων, ἀφῆκε δὲ 12 πάλιν τοὺς Μεγαλοσταύρους.

Εἰς τὸν περιορισμὸν τοῦτον τῶν 4 τάξεων δὲν συμπεριλαμβάνεται α') ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια, β') οἱ ἔνοι ὑπήκοοι.

Τὸ παράσημον τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτῆρος κατασκευάζεται ἐκ λευκοῦ σμάλτου ἐπὶ ἀργυροῦ ἢ χρυσοῦ σταυροῦ, κατὰ τὸν βαθμόν, φέροντος ἐπὶ τῆς προμετωπίδος μὲν τὴν εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος, περικλειομένην ὑπὸ τῆς ἐπιγραφῆς:

- «*H δεξιά σου χείρ, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἴσχυΐ*»,
- ἐκ τοῦ ὅπισθεν δὲ σχῆμα μικροῦ σταυροῦ μὲ τὴν περιγραφήν:
- «*H ἐν "Αργει Δ' τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικὴ Συνέλευσις, αωκθ'*».
- ἔξαρτᾶται δ' ἐκ κυανῆς ταινίας κυματοειδοῦς, ἔχούσης στενὸν λευκὸν περιθώριον.

Τὸ παράσημον τοῦτο ἀπονέμεται εἰς τοὺς ὑπηκόους "Ελληνας, τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑποιργοῦ ὃς ὑπουργοῦ τοῦ Βασιλικοῦ Οίκου, ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἐπὶ ἐκτάκτῳ φιλοπονίᾳ καὶ τιμούτητι ἐν φιλάδφῳ ἔκαστος ὑπηρετεῖ.

Οὐδεὶς ὑπῆκοος "Ελλην δύναται νὰ λάβῃ ἀνωτέρου βαθμοῦ παράσημον, ἢν δὲν ἔχῃ πρότερον βαθμοῦ κατωτέρου. Τοῦτο δὲν ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν ξένων ὑπηκόων.

"Ο Βασιλεὺς δύναται, εἰς ἔνδειξιν ἔξαιρετικῆς εὐνοίας, ν' ἀπονείμῃ ἵδια χειρὶ τὸ παράσημον, ἐκδιδομένου κατόπιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ οἰκείου Διπλώματος.

Τὸ παράσημον τοῦ Σωτῆρος φέρεται εἰς ἐθνικὰς ἡ βασιλείους ἑορτάς, ἐν ἴδιωτικαῖς δὲ τελεταῖς φέρονταινοι μὲν Μεγαλόστιυροι καὶ Ἀνότεροι Ταξιάρχαι μόνον τὸν Ἀστέρα, οἱ δὲ λοιποὶ βαθμοφόροι μικράν ταινίαν τοῦ χρώματος τοῦ Τάγματος ἐπὶ τῆς εὐώνυμου τοῦ ἐνδύματος κομβιοθήκης.

Σύγχυσις κοκκάλων...

Εἰς τὸ ἔστιατόριον τοῦ Φαλήρου. Μία δστεώδης γεροντοκόρη ἐνοχλεῖται ἀπὸ τὸ σκυλί τοῦ κυρίου, δστις τρώγει εἰς τὸ διπλανὸν τραπέζι.

'Η γεροντοκόρη.—Σᾶς παρακαλῶ, κύριε, νὰ περιορίσετε τὸ σκυλί σας...

Δὲν μ' ἀφήνει ήσυχον... Ζητεῖ νὰ μοῦ φάγη τὸ πόδι...

'Ο κύριος (δίπτων ἐκφραστικὸν βλέμμα εἰς τὴν κοκκαλιάραν δεσποσύνην). — 'Αξόρ!... ἔλα ἔδω!.. θὰ σοῦ δώσω ἄλλο κόκκαλο...